

Resposta a la Comissió Executiva de la Federació d'Ensenyament de CCOO del País Valencià

Benvolguts companys, benvolgudes companyes,

Hem conegut per la premsa (també pel vostre web) de l'existència d'aquest escrit. No sabem si espereu contestació o només es tracta d'una justificació per a manifestar la vostra opinió sobre la signatura del nou acord de professorat interí. I no ho sabem perquè, encara que sembla dirigida a nosaltres, cap membre de la vostra direcció ha tingut la consideració d'enviar-nos-la.

També ens haguera agradat haver tingut una relació més fluïda en les darreres setmanes i haver pogut contrastar, com dieu en el vostre escrit, això de "les legítimes discrepàncies polítiques i sindicals" i haver pogut planificar la mobilització que anunciàveu en els vostres comunicats per a defensar els drets de les persones treballadores que pròximament perdran el seu lloc de treball.

Cal recordar que nosaltres, en novembre de 2010, vam renunciar a una part de les nostres posicions i vam signar l'acord denunciat ara i vam donar prioritat a la unitat sindical en la defensa de l'autèntic acord de mínims que s'havia mantingut inalterable en els darrers trenta anys: l'ordenació de les borses i la no substitució d'una part del professorat per una altra. Però finalment no heu considerat necessària cap mobilització i només heu considerat convenient reunir-vos amb la resta de sindicats i amb l'administració.

És clar que les mobilitzacions de les darreres setmanes i la concentració durant la mesa sectorial d'educació, com també dieu en el vostre escrit, "són una pràctica sindical i social legítima i com tal la reconeix la FE CCOO PV". I ho sabem perquè darrerament hem compartit mobilitzacions d'aquestes característiques en RTVV, el metro, l'EMT... hem pogut participar en processos d'assemblees o referèndums on els treballadors i les treballadores han tingut veu i vot en allò que els afectava. Per què no heu deixat que es repetira aquest model a l'ensenyament? Per què aquesta mobilització unitària no ha estat possible a l'ensenyament?

Vosaltres, com a membres d'un sindicat de classe, heu de contestar-vos algunes preguntes abans de fer-ne d'altres, perquè la democràcia no és només la possibilitat de mantenir posicions diferents –que també– sinó que les persones afectades puguen tindre veu i, especialment, vot en tot allò que els afecte. I en aquest cas se'ls ha negat la veu, la participació i se'ls ha ignorat la història.

No volem donar lliçons sindicals a cap organització, però ens sorprén que sense gastar la més mínima energia en la mobilització heu donat per perduda la batalla i heu renunciat a la resistència en la defensa dels drets de treballadors i treballadores a no ser despatxats i ser substituïts per d'altres, una posició mai viscuda en el nostre sector, que crea un prece-

dent gravíssim, ahora que inèdit i difícilment defensable per un sindicat de classe, com CCOO, en altres sectors i empreses.

Si darrerament existeix una marea enorme d'indignació que qüestiona l'immobilisme de moltes organitzacions, també de l'esquerra política, social i sindical, és per aquesta perillosa tendència a només demanar la participació i la implicació del vot de les persones cada quatre anys, siga en unes eleccions polítiques o sindicals. Hem vist eixa indignació en les persones i col·lectius que es planten davant les corts o cambres legislatives, els ajuntaments, les institucions judicials, les seus de partits polítics... o darrere de les persones que creuen que són "insensibles" a les seues demandes, com en el cas de la PAH. I tot això perquè parlar de democràcia o dir que "un altre món és possible" és alguna cosa més que un eslogan ocasional. I si una part del professorat interí està molt disgustat amb la vostra posició és perquè us considera part seua, no com a d'altres sindicats.

Estem totalment d'acord amb això que "qualsevol organització que ostenta la representació de treballadors i treballadores ha de ser escrupolosa amb el respecte als més elementals principis democràtics, cívics i de convivència". Nosaltres ho creiem així i ho fem extensiu, a més de les estructures sindicals, a les persones a les quals representem, les vertaderes protagonistes d'aquesta història.

Per últim, és evident que nosaltres no defensem cap agressió a cap persona, ni les anem. Tampoc sabem si més enllà de crits com "esquirols" van haver-hi altres coses: nosaltres només vam veure gent indignada, nerviosa i decebuda per no haver sigut escoltada abans de la signatura, però també per no haver rebut cap explicació després. Tot i això, sabem que les agressions que pateix el professorat interí són responsabilitat exclusiva d'una conselleria d'educació més interessada a crear conflictes i retallar que a defensar l'escola pública. Una agressió, al professorat interí, legitimada ara amb la signatura de l'acord per part de quatre sindicats.

Malgrat això, continuarem treballant per a construir ponts on les organitzacions sindicals i les treballadores i els treballadors ens agrupem en la defensa dels nostres drets i els de l'escola pública sobre la base d'una plataforma reivindicativa clara i transparent i amb el compromís de donar veu al professorat per a decidir tant aquesta plataforma com les mobilitzacions i qualsevol eixida als processos de negociació.

Finalment, us convidem a la retirada de la vostra signatura de l'acord del dia 3 d'abril i a recuperar la unitat sindical sobre la base del manteniment de les actuals borses de treball i del consens social, polític i sindical que ha caracteritzat el funcionament d'aquestes en els darrers trenta anys.

València, 5 d'abril de 2013

Coordinadora Professorat Interí
Associació de Funcionariat Interí Docent – AFID
Sindicat de Treballadores i Treballadors de l'Ensenyament del País Valencià – Inter-sindical Valenciana.